

מערכת בתי המשפט
דוברות והסברה

01 ביוני 2026
ט"ז בסיוון תשפ"ו
4700-1039-2026-003354

תקציר פסק-דין בעתירות שעניינן מינוי אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש מוסד

אורי אלמקייס ואח' נגד ראש הממשלה ואח' בג"ץ 23426-04-26

התנועה למען איכות השלטון בישראל ואח' נגד ראש הממשלה ואח' בג"ץ 39686-04-26

השופטת דפנה ברק-ארז, השופט עופר גרוסקופף, השופט אלכס שטיין

בית המשפט העליון דחה, ברוב דעות (השופט עופר גרוסקופף והשופט אלכס שטיין) שתי עתירות נגד מינויו של האלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים. השופטת דפנה ברק-ארז בדעת מיעוט סברה כי יש להמשיך בתהליך הבדיקה של שאלות שנותרו פתוחות ולצורך כך להוציא צו על-תנאי וצו ביניים, מבלי לקבוע דבר לחובתו של האלוף גופמן.

עניינן של שתי העתירות בהחלטת ראש הממשלה למנות את המזכיר הצבאי לראש הממשלה, האלוף רומן גופמן, לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים. החלטה זו התקבלה בעקבות המלצתה של הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים – וועדה שתפקידה בירור טוהר המידות של מועמדים לתפקידים בכירים. במקודם ההליך עמדה פרשת חקירתו ומעצרו של אורי אלמקייס, העותר 1 בבג"ץ 23426-04-26. במסגרת הפרשה האמורה, נעצר אלמקייס, שהיה במועדים הרלוונטיים קטין, והועמד לדין בעבירות ביטחון חמורות, בטענה כי קיבל לידיו מידע מסווג מאגף המודיעין בצה"ל, ואף פרסם את חלקו בערוץ "טלגרם" אותו הפעיל. בחודשים שלפני מעצרו קיים אלמקייס קשר עם קצין מודיעין מאוגדת הבשן (אוגדה 210), עליה פיקד תת-אלוף גופמן (כדרגתו באותה עת). במסגרת קשר זה העביר קצין המודיעין לאלמקייס מידע בלתי-מסווג, באישורו של האלוף גופמן, וכן הסתייע בו בעניינים שונים, ומסר לו פרטי מידע שהיו, כפי הנראה, מסווגים – דבר שלא נעשה, למיטב הידיעה, לפי אישורו של האלוף גופמן. הוועדה המייעצת דחתה פה אחד טענות אחרות שהועלו נגד טוהר המידות של האלוף גופמן, אך היא נחלקה באשר להשלכות של פרשת אלמקייס על מינויו. לפי דעתם של רוב חברי הוועדה, לא נפל פגם בטוהר המידות של האלוף גופמן בשל התנהלותו בפרשת חקירתו ומעצרו של אורי אלמקייס. יו"ר הוועדה, מנגד, סבר כי אין זה ראוי למנות את האלוף גופמן נוכח התנהלותו בפרשה.

ביום 12.5.2026 התקיים דיון בעתירות בפני ההרכב, ובסיומו ניתנה החלטה המורה על הגשת מסמכים נוספים, ובפרט תצהיר רח"ט הפעלה דאז, בדבר שיחת בירור שהוא קיים עם האלוף גופמן לפני מעצרו של אלמקייס. לאחר שהתקבלו השלמות אלה המליץ בית המשפט כי הוועדה המייעצת תקיים בחינה נוספת שתכלול את הזמנתם של רח"ט הפעלה ושל אלמקייס, לצד גורמים נוספים לפי שיקול דעתה, ותגיש חוות דעת ערכנית. ההמלצה התקבלה וביום 26.5.2026 נמסרה חוות הדעת המשלימה של חברי הוועדה, שנותרו בעמדותיהם (גם אם תוך דגשים נוספים בהנמקה).

פסק הדין העיקרי נכתב על ידי השופט גרוסקופף, אשר ניתח בהרחבה את התשתית הנורמטיבית והעובדתית הרלוונטית לעתירה. לאור ניתוח זה סבר השופט גרוסקופף כי במקרה זה נדרש בית המשפט, מטעמים הנוגעים לחשיבות טוהר המידות לתפקיד ראש המוסד, מחד גיסא, ולהיבטים שונים הנוגעים לעבודת הוועדה המייעצת ותוצריה, מאידך גיסא, לבחון באופן מדוקדק וזהיר במיוחד את הטענות שהועלו נגד האלוף גופמן בקשר לפרשיית אלמקייס. התרשמותו הברורה של השופט גרוסקופף ממכלול החומר שהונח לפני הוועדה (ובבית המשפט), ובכלל זה חומר מסווג, היא שהתנהלותו של האלוף גופמן בקשר לפרשת אלמקייס אינה כזו המטילה בו דופי ערכי, בוודאי לא כזה העשוי לפסול אותו מלשמש כראש המוסד. הטענות כי האלוף גופמן הפעיל במודע קטין או כי הטעה במכוון את גורמי צה"ל ביחס לחלקה של אוגדה 210 בפרשת אלמקייס לא בוססו בראיות

מערכת בתי המשפט דוברות והסברה

שהוצגו לפני הוועדה; הטענה כי האלוף גופמן "הפקיר" במסגרת פרשת אלמקייס גורמים שפעלו בשליחותו היא טענה שגויה, הנובעת מהצגה שגויה של מהות הפרשה, והתעלמות מחלקה הזניח של אוגדה 210 בחקירה הביטחונית והפלילית שהתנהלה לגביה; לבסוף, אין חולק כי נפלו כשלים בהתנהלותו של האלוף גופמן בקשר לפרשת אלמקייס, ובשל כך אף ננקט נגדו בשעתו צעד משמעותי על ידי מפקד פיקוד הצפון דאז, ואולם כשלים אלה אינם נוגעים לעניינים של טוהר המידות. המסקנה העולה מכך היא שהחומר הרב שהוצג לוועדה ביחס לפרשת אלמקייס מלמד כי אין בה כדי להכתיים את הקריירה המרשימה של האלוף גופמן בכתם ערכי. משכך אין היא מצדיקה את פסילתו מלשמש בתפקיד ראש המוסד.

השופט שטיין הצטרף למסקנה בדבר דחיית העתירה. השופט שטיין סבר כי הגם שאיסוף הראיות על ידי ועדת הבכירים לא היה במיטבו, אין מדובר בפגם שיורד לשורש העניין אשר מביא לבטלות ההחלטה שקיבלה הוועדה בעניין מינויו של האלוף גופמן לתפקיד של ראש המוסד. השופט שטיין אישר אפוא את עמדתה של ועדת הבכירים וקבע כי במעשיו של האלוף גופמן בפרשת אלמקייס לא נפל שום רבב אשר עולה כדי סטייה מטוהר המידות. לצד קביעות אלה, השופט שטיין מתח ביקורת חריפה על ההאשמות חסרות הבסיס שהוטחו באלוף גופמן על ידי בא-כוחה של התנועה לאיכות השלטון בכובעה כ"עותרת ציבורית".

השופטת ברק-ארז סברה, בדעת מיעוט, כי יש להמשיך בבירור העתירה ולא לדחותה בשלב זה. השופטת ברק-ארז הצטרפה לעיקרי חוות דעתו של השופט גרוסקופף במישור העקרוני, אך סברה כי הפגמים שעליהם הצביע אף הוא בעבודת הוועדה, ובפרט בדעת הרוב בה, אינם מאפשרים לסיים את הבירור בשלב זה. לשיטתה, מאחר שהפגמים נוגעים לתשתית העובדתית שעמדה בפני הוועדה, גם בחינה מדוקדקת של אותה תשתית עובדתית חסרה בידי בית המשפט לא תוכל לרפא את הפגם. באופן קונקרטי, השופטת ברק-ארז סברה כי נותרו שני סימני שאלה משמעותיים שהבדיקה בעניינם לא הושלמה עד תום. ראשית, שאלת אמירת האמת במסגרת הבירור שערך רח"ט הפעלה, אשר במסגרתו האלוף גופמן מסר שלא ידוע לו על קשר כלשהו של אוגדה 210 עם ערוצי טלגרם בכלל ועם ערוצו של אלמקייס בפרט. שנית, שאלת "העמידה מנגד" (שכונתה גם שאלת ההפקרה), הנוגעת להתנהלותו של האלוף גופמן לאחר שנודע לו על מעצרו של אלמקייס. השופטת ברק-ארז עמדה על כך שהוועדה נמנעה מלהשלים את עבודתה על דרך זימונם של עדים נדרשים שטרם הופיעו בפניה, וכן זימון חוזר של עדים שלהם היה צריך להוסיף ולהציג שאלות שלא הועלו עד כה. השופטת ברק-ארז הסבירה כי עדים אלה היו יכולים לשפוך אור על תשובותיו של האלוף גופמן, להשלים את התמונה העובדתית ולסייע ביישובן של גרסאות סותרות. השופטת ברק-ארז הדגישה כי אין בסיס להטלת דופי באלוף גופמן על סמך החומרים הקיימים, אך סברה כי זהו מקרה שמחייב התרת ספקות – בשם האינטרס הציבורי כמו גם מנקודת מבטו של האלוף גופמן עצמו. על כן, היא ציינה שלו דעתה הייתה נשמעת היה מקום להוציא צו על-תנאי, ובהתאמה גם צו ביניים שישהה את כניסת המינוי לתוקף, וזאת לצורך השלמתו של הליך הבדיקה.

***** הנוסח המחייב הוא של פסק הדין המלא *****